

ประวัติศาสตร์ประเทศเวียดนาม

ยุคก่อนตกเป็นเมืองขึ้นของชาติตะวันตก

ยุคที่อยู่ใต้อิทธิพลของจีน (ก่อน ค.ศ. 111- ค.ศ 938)

ช่วงนี้ราชวงศ์ฮั่นบุกอาณาจักรนามเวียดและผนวกเอาเป็นส่วนหนึ่งของจีน ช่วงนี้เวียดนามอยู่ใต้อิทธิพลของจีนนานถึง 1000 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่ได้อิทธิพลและรับวัฒนธรรมหลายอย่างมาจากจีน

- อาณาจักรแรกของชาวเวียดนาม คืออาณาจักร นามเวียด (อาณาจักรทางตอนเหนือ) เป็นเมืองขึ้นของจีนมานาน ทำให้เวียดนามเป็นประเทศที่เดียวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากจีนเป็นส่วนใหญ่ แม้ต่อมาอาณาจักรนามเวียดจะเป็นอิสระแต่ก็ยังส่งเครื่องบรรณาการส่งให้จีน (จีนถือว่านามเวียดเป็นเมืองประเทศราช)

- ทางตอนกลางและตอนใต้ของประเทศเวียดนามในอดีตเป็นที่ตั้งของอาราจักรจามปา(พวกจาม ซึ่งปัจจุบันเป็นชนกลุ่มน้อยอยู่ทางตอนใต้ของประเทศเวียดนาม)

ช่วงที่เป็นเอกราชจากจีน (ค.ศ. 938-1009)

ช่วงนี้เป็นช่วงต้นราชวงศ์ถังซึ่งภายในจีนมีความวุ่นวายภายในเวียดนามก็สถาปนาราชวงศ์เล(Le Dynasty)

ช่วงยุคทองของประวัติศาสตร์เวียดนาม (ค.ศ. 1010 -1527)

เมื่ออาณาจักรนามเวียดทางตอนเหนือสามารถยึดพวกจามได้ทำให้อาณาจักรกว้างขวาง โดยเฉพาะในสมัยราชวงศ์เล เป็นช่วงที่มีการวางรากฐานในการพัฒนาประเทศอย่างสำคัญมากมายมีการส่งเสริมพุทธศาสนากับลัทธิขงจื้อกับลัทธิเต๋าด้วยและได้ย้ายเมืองหลวงมาอยู่ที่ กรุงฮานอย

ยุคแห่งการแบ่งแยก (ค.ศ. 1528-1802)

อาณาจักรถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน เหนือ-ใต้

- เมื่อราชวงศ์เลเสื่อมอำนาจทำให้อาณาจักรแบ่งออกเป็นสามส่วน

ตอนเหนือ – แคว้นตังเกี๋ย – ศูนย์กลางที่กรุงฮานอย – มีตระกูลเม็ค ปกครอง

ตอนกลาง – แคว้นอันนัม – ศูนย์กลางอยู่ที่เมืองเตย์โด – มีตระกูลตรินห์ ปกครอง

ตอนใต้ – แคว้นโคชินไชนา – มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองเว้ – มีตระกูลเหงียน ปกครอง

- ต่อมาตระกูลตรินห์ยึดแคว้นตั้งเกี้ยวได้ ซึ่งทำให้เหลือ 2 แคว้น

ต่อมาเจ้าชายเหงียนอันห์ แห่งราชวงศ์เหงียนทำการรวมประเทศ เป็นประเทศเวียดนาม (ค.ศ.1802 จึงเรียกชื่อประเทศว่า เวียดนาม) โดยความช่วยเหลือจากไทย(สมัย ร.1) และฝรั่งเศส และสถาปนาราชวงศ์ยาลอง เป็นจักรพรรดิยาลอง

-จักรพรรดิยาลอง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับฝรั่งเศสมาก และฝรั่งเศสได้เข้ามาช่วยเหลือในการรวมประเทศผลสุดท้ายฝรั่งเศส ก็เข้ามาแทรกแซงภายในประเทศมากขึ้นเรื่อย ๆ จน ต้องตกไปเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศส

ราชวงศ์เหงียน(เหวียน) เป็นราชวงศ์สุดท้ายของเวียดนาม นับตั้งแต่กษัตริย์ยาลองจนถึงกษัตริย์องค์สุดท้ายคือเบ๋าไ่(Bao Dai) รวม 143 ปี (ปี ค.ศ. 1945 เป็นปีที่สิ้นสุดระบบกษัตริย์ของเวียดนาม)

** เวียดนามแต่เดิมมีการปกครองแบบราชาธิปไตย(มีกษัตริย์) แบบรวมอำนาจการปกครอง มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับจีนมาไม่ต่ำกว่า 4000 ปี เคยตกอยู่ภายใต้การปกครองของจีน มากกว่า 1000 ปี มีการดิ้นรนต่อสู้ให้พ้นจากการยึดครองของจีนตลอดมา

ยุคที่อยู่ใต้การปกครองของชาติตะวันตก (เป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศส)

ชาติตะวันตกเริ่มเข้ามาในเวียดนามในช่วง ศตวรรษที่ 1600 โดยเข้ามาทำการค้าและเผยแพร่ศาสนาคริสต์ โดยเฉพาะ ฝรั่งเศส และชาวฝรั่งเศส ชื่อ Alexandre de Rhodes ได้เข้ามาพัฒนาภาษาเวียดนามที่เดิมใช้ตัวอักษรจีน มาใช้ตัวอักษรโรมันแทน (โดยพัฒนาต่อจากมิชชันนารีชาว โปรตุเกสที่เริ่มไว้ก่อนหน้า) และในสมัยราชวงศ์เหงียนจึงมีข้อขัดแย้งกันทางศาสนาซึ่งเดิมชาวเวียดนามนับถือศาสนาพุทธ ขงจื้อ ในช่วงปี ค.ศ. 1859-1867 ฝรั่งเศสได้เริ่มยึดครองเวียดนาม

ในสมัยราชวงศ์เหงียน เวียดนามถูกฝรั่งเศสเข้ายึดครองเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส เมื่อปี พ.ศ.2427 ทำให้ประเทศถูกแบ่งออกเป็นสามส่วนคือ ภาคเหนือเป็นแคว้นตั้งเกี้ยว ภาคกลางเป็นแคว้นอันนัม และภาคใต้เป็นแคว้นโคชินไชนา (โคชินจีน) และถูกรวมเข้ากับเขมร และลาว เรียกว่าสหพันธอินโดจีน (Indochinese Federation) ในปี 1893

ในช่วงที่เวียดนามอยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศส นั้น ฝรั่งเศสได้พัฒนา หลายสิ่ง ทั้งด้าน การศึกษา การเกษตร ระบบเมือง ระบบถนน การสาธารณสุข มีการส่งสินค้าการเกษตรมากมาย แต่อย่างไรก็ตาม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ก็ตกอยู่กับฝรั่งเศส

ในช่วงที่เวียดนามตกอยู่ใต้การปกครองของฝรั่งเศส นั้น ก็ได้เริ่มมีบางกลุ่มที่เริ่มต่อต้าน และต้องการปกครองของฝรั่งเศส นั้นก็คือกลุ่มของโฮจิมินห์ (กลุ่มเวียดมินห์ Viet Minh)

ยุคหลังจากได้รับเอกราชจากฝรั่งเศส และ ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

(สงครามมหาเอเชียบูรพา)

เมื่อเกิดสงครามมหาเอเชียบูรพา (สงครามโลกครั้งที่ 2 ฝาททางเอเชีย) ญี่ปุ่น ได้ยกกำลังเข้ายึดอินโดจีนของฝรั่งเศส และได้ประกาศยกเลิกอำนาจการปกครองของฝรั่งเศสในปี พ.ศ.2483 (ค.ศ.1940) พร้อมกับได้มอบหมายให้จักรพรรดิเบ๋าไ่ของเวียดนาม ประกาศอิสรภาพ และจัดตั้งรัฐบาลเวียดนามขึ้นปกครองประเทศ

ก่อนหน้าที่ญี่ปุ่นจะยึดอินโดจีนของฝรั่งเศส นั้น ในเวียดนามได้มีขบวนการต่อต้านฝรั่งเศส ที่สำคัญอยู่ขบวนการหนึ่ง เรียกว่า สันนิบาตเพื่อเอกราชเวียดนาม หรือเวียดมินห์ (Viet Minh) ผู้ก่อตั้งขบวนการนี้คือ โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) ขบวนการดังกล่าวมีเป้าหมายที่จะแยกสลายศัตรู และรวมพลังต่าง ๆ ให้มากที่สุด เพื่อที่จะพิทักษ์รักษาประเทศชาติ และปลดปล่อยประชาชน ฐานที่มั่นของขบวนการนี้อยู่ที่เวียดบั๊ก (Viet Bac) และขบวนการดังกล่าว ได้กลายมาเป็น กองทัพ

ประชาชนของเวียดนามในเวลาต่อมา ในช่วงเวลาที่ญี่ปุ่นยึดครองเวียดนาม ครั้นสงครามมหาเอเชียบูรพานั้น จีนและสหรัฐอเมริกา ได้ให้ความช่วยเหลือขบวนการนี้ เพื่อต่อต้านญี่ปุ่น ทำให้โฮจิมินห์สามารถก่อตั้งขบวนการคอมมิวนิสต์ที่มีประสิทธิภาพขึ้นทั่วประเทศ

เมื่อสงครามมหาเอเชียบูรพายุติลง(สงครามโลกครั้งที่ 2)ในปี พ.ศ. 2488 (ค.ศ.1945)ญี่ปุ่นเป็นฝ่ายแพ้สงคราม จักรพรรดิเบ๋าได้ได้สละราชสมบัติ และมอบอำนาจการบริหารให้แก่ฝ่ายเวียดนามที่ ฝ่ายสัมพันธมิตร โดยมีอังกฤษเป็นฝ่ายสนับสนุน ให้ฝรั่งเศสกลับเข้ามามีอำนาจในเวียดนามอีก โฮจิมินห์ได้ประกาศทำการต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธอย่างเปิดเผย โดยได้ประกาศอิสรภาพ และสถาปนาสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม ซึ่งประกอบด้วยตั้งเกี๋ อันนัม และ โคชินไชน่าขึ้น เมื่อปี พ.ศ.2488 โดยมีกรุงฮานอยเป็นเมืองหลวง และ โฮจิมินห์เป็นประธานาธิบดี

สงครามเวียดนาม (ค.ศ. 1970 -1975)

ฝรั่งเศสได้ให้การรับรองสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนามดังกล่าวในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสหพันธ์อินโดจีนของฝรั่งเศส ซึ่งขัดแย้งกับเจตน์จำนงของพวก เวียดนามที่ ต่อมาในปี พ.ศ.2492 (ค.ศ. 1949)ฝรั่งเศสได้ประกาศจัดตั้งสาธารณรัฐเสรีแห่งเวียดนามใต้ขึ้น โดยมีจักรพรรดิเบ๋าได้เป็นประมุข(เป็นหุ่นเชิดของฝรั่งเศส) และมีโงดinhเตียม (Ngo Dinh Diem) เป็นนายกรัฐมนตรี ทำให้มีการสู้รบระหว่างเวียดนามที่กับฝรั่งเศส ซึ่งเริ่มมาแต่ปลายปี พ.ศ.2489 เป็นไปอย่างรุนแรงยิ่งขึ้น ในที่สุดฝรั่งเศสเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ฝ่ายเวียดนามที่ในสงครามที่เดียนเบียนฟู (Dien Bien Phu) เมื่อปี พ.ศ.2497(ค.ศ. 1954) ฝรั่งเศสได้ลงนามในข้อตกลงเจนีวา (Geneva Agreement) กับฝ่ายเวียดนามที่ในปีเดียวกัน โดยฝรั่งเศสยอมรับต่อความเป็นเอกราชอธิปไตย เอกภาพและบูรณภาพของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ข้อตกลงเจนีวา (Geneva Agreement) ดังกล่าวได้ระบุให้แบ่งเวียดนามออกเป็นสองส่วน(เวียดนามเหนือ และเวียดนามใต้) โดยใช้เส้นขนาน(เส้นละติจูด)ที่ 17 เป็นเส้นแบ่งเขตชั่วคราว และจัดให้มีเขตปลอดทหารขึ้น โดยให้ทั้งสองฝ่ายถอนทหารกลับเข้าเขตของตน ให้ประชาชนเลือกอพยพเข้าไปอยู่ในแต่ละภาคตามความสมัครใจ ภายใน 300 วัน สนธิสัญญาดังกล่าว ยังห้ามมิให้ชาวต่างชาติโยกย้ายทหาร และอาวุธเข้าไปตั้งมั่นในแต่ละภาค ห้ามเวียดนามทั้งสองฝ่ายเข้าเป็นพันธมิตรทางทหารกับต่างประเทศ และให้มีกรรมการควบคุมตรวจตราระหว่างประเทศ (ICC) ควบคุมดูแลให้เป็นไปตามข้อตกลง นอกจากนี้ยังได้กำหนดให้มีการเลือกตั้งทั่วไป เพื่อรวมเวียดนามทั้งสองฝ่ายเข้าด้วยกัน ภายในปี พ.ศ. 2499 (ค.ศ.1956) ด้วย แต่การดำเนินการรวมประเทศเข้าด้วยกันไม่ได้มีขึ้นตามข้อตกลง เนื่องจากเวียดนามใต้ไม่ยินยอม โดยอ้างว่าเวียดนามเหนือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับการถอนทหาร โดยยังมีกองกำลังเวียดนามเหนืออยู่ในเวียดนามใต้ ประมาณ 5000 คน

ในปี พ.ศ. 2498 (ค.ศ.1955)โงดinhเตียม นายกรัฐมนตรีเวียดนามใต้ ได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกา ให้ล้มเลิกระบบกษัตริย์ และเปลี่ยนรูปการปกครองของเวียดนามใต้ เป็นระบอบสาธารณรัฐ (มีประธานาธิบดีแทนกษัตริย์) โดยโงดinhเตียม ได้ดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีคนแรกของเวียดนามใต้ ในขณะที่เดียวกันเวียดนามเหนือ ก็ได้พยายามที่จะให้มีการออกเสียง ประชามติเกี่ยวกับการรวมเวียดนาม แต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ จึงได้หันมาใช้กลวิธีทางการเมือง เริ่มด้วยการจัดตั้งขบวนการคอมมิวนิสต์เวียดนามใต้ หรือ **เวียดกง (Viet Cong)** ได้จัดตั้งแนวร่วมปลดปล่อยแห่งชาติ (National Liberation of South Vietnam) ขึ้นในปี พ.ศ.2503(ค.ศ.1960)โดยอ้างว่าเป็นตัวแทนของชาวเวียดนามใต้ ในการต่อสู้กับเวียดนามใต้ เพื่อให้มีการรวมเวียดนามเข้าด้วยกัน แนวร่วมดังกล่าวได้ประกาศจัดตั้ง "รัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวแห่งเวียดนามใต้ (Provision Revolutionary) เมื่อปี พ.ศ.2512 ส่วนในด้านการทหารนั้น เวียดนามเหนือได้ปฏิบัติการระบบกองโจร ด้วยหน่วยกำลังขนาดเล็ก ตั้งแต่ปี พ.ศ.2498 และได้ขยายขนาดกำลังเป็นกองพันในปี พ.ศ.2506

ในขณะที่ฝ่ายเวียดนามมีความเข้มแข็งขึ้น แต่ภายในเวียดนามได้เองกลับมีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรง มีการแย่งชิงอำนาจกันหลายครั้งหลายครา อดินห์เดียม ถูกโค่นอำนาจและผู้นำทหารเข้ามาปกครองแทน จนถึงปี พ.ศ.2508 สหรัฐอเมริกาจึงสนับสนุนให้มีการจัดตั้งรัฐบาลแทนขึ้น โดยมี นายพล เหงียนเกากี้ ผู้บัญชาการทหารอากาศเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลชุดนี้ได้จัดร่างรัฐธรรมนูญ และจัดให้มีการเลือกตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2510 นายพลเหงียนวันเทียว ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดี ได้ดำรงตำแหน่งมาถึงปี พ.ศ.2518 แต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาสำคัญให้ลุล่วงไปได้

ในระบอบดังกล่าว สงครามในเวียดนามก็ได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น สหรัฐอเมริกาได้เริ่มโจมตีทิ้งระเบิดเวียดนามเหนือเป็นครั้งแรก เมื่อเกิดวิกฤตการณ์อ่าวตังเกี๋ย ในปี พ.ศ. 2507 และในปี พ.ศ. 2508 ก็ได้ส่งกำลังทหารเข้าร่วมรบกับกำลังทหารของเวียดนามใต้โดยตรง

เวียดนามใต้ (ประชาธิปไตย)

โงห์คิ่นห์ เดียม

อเมริกา หนุนอยู่

VS

เวียดนามเหนือ (คอมมิวนิสต์)

โฮจิมินห์ (+ กองกำลังเวียดกงในเวียดนามใต้)

สหภาพโซเวียต + จีน หนุนอยู่

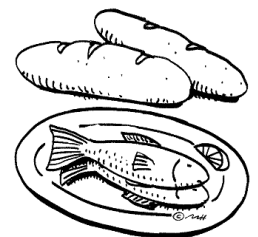
ในปี พ.ศ.2510 (ค.ศ. 1967) เวียดนามเหนือได้ขยายกำลังรบในเวียดนามใต้เป็นระดับของพล และได้ทำการรุกใหญ่สองครั้งคือ ในปี พ.ศ.2510 และ พ.ศ.2518 แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะถูกสกัดกั้นทางภาคพื้นดิน การโจมตีทางอากาศ และการปิดล้อมทางทะเลของสหรัฐอเมริกา และพันธมิตร

ได้มีการเจรจาสันติภาพที่กรุงปารีส เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2511 (ค.ศ. 1968) ได้มีการลงนามในปี พ.ศ.2516 กำหนดให้มีการหยุดยิงในเวียดนามใต้ และให้มีการถอนกำลังทหารสหรัฐอเมริกา และพันธมิตรออกจากเวียดนามใต้ ระบุให้เวียดนามใต้ และเวียดนามเหนือ จัดตั้งสภาเพื่อความสามัคคีปรองดอง เพื่อทำหน้าที่จัดการเลือกตั้งทั่วไปในเวียดนาม และให้มีการรวมเวียดนามเข้าด้วยกัน และยังคงกำหนดให้สหรัฐอเมริกา ให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูบูรณาอินโดจีน รวมทั้งเวียดนามเหนือภายหลังสงครามสิ้นสุดลงด้วย

ในทางปฏิบัติปรากฏว่า ประสบผลแต่เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการถอนทหารสหรัฐอเมริกา และพันธมิตรออกจากเวียดนามใต้ การแลกเปลี่ยนเชลยศึก การกวาดต้อนระเบิด และยุติการลาดตระเวนทางอากาศ ในเวียดนามเหนือเท่านั้น แต่การยุติการสู้รบ ไม่ได้มีผลการปฏิบัติอย่างแท้จริง การเจรจาเพื่อกำหนดอนาคตทางการเมือง ระหว่างเวียดนามใต้กับเวียดกง ที่เริ่มเมื่อปี พ.ศ.2516 ได้ยุติลงโดยสิ้นเชิง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2517

ในต้นปี พ.ศ.2518 (ค.ศ. 1975) ฝ่ายเวียดนามเหนือได้เริ่มการรุกใหญ่อีกครั้ง เข้าไปในเขตเวียดนามใต้ ฝ่ายเวียดนามใต้ซึ่งขาดการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกา ตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบในการรบ ฝ่ายเวียดนามเหนือยึดครองพื้นที่ ได้สองในสามของพื้นที่ทั้งหมดในเวียดนามใต้ ก็ได้ใช้กำลังกดดันให้ยอมจำนน จนฝ่ายเวียดนามใต้ยอมจำนน เมื่อ 30 เมษายน 2518

เมื่อเวียดนามเหนือยึดครองเวียดนามใต้แล้ว ก็รวมเวียดนามเหนือ และเวียดนามใต้เข้าด้วยกัน โดยใช้ชื่อประเทศว่า **สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Socialist Republic of Vietnam)**

สรุปเหตุการณ์ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นได้เข้ามายึดครองอินโดจีน และได้ขับไล่ฝรั่งเศสออกจากอินโดจีน กษัตริย์เบ๋นไค ได้ประกาศให้เวียดนามเป็นเอกราชแต่ก็อยู่ภายใต้ญี่ปุ่นเมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกครั้งที่ 2 เวียดนามจึงยึดอำนาจรัฐบาลกษัตริย์เบ๋นไค และให้โฮจิมินห์เป็นประธานาธิบดี และสถาปนาสาธารณรัฐประชาธิปไตย

เวียดนาม

เมื่ออังกฤษและฝรั่งเศสได้ปลดอาวุธกองทัพญี่ปุ่นในเวียดนามใต้ได้ จึงต้องการเข้ามามีอิทธิพลในเวียดนามอีกครั้ง จึงให้กษัตริย์เบ้าไ่เป็นหุ่นเชิด สงครามในประเทศก็เริ่มเกิดระหว่างฝ่ายเวียดนามเหนือที่มีกลุ่มเวียดมินห์ กับฝ่ายใต้ที่มีฝรั่งเศสหนุนอยู่ และสงครามได้ยืดเยื้อยาวนาน 8 ปี และ จบลงด้วยการพ่ายแพ้ของฝรั่งเศสที่ท่าสงครามที่ที่ เดียนเบียนฟู ในปี ค.ศ. 1954 ฝ่ายเวียดมินห์ลุกคืบต้องการที่จะรวมประเทศ ยังผลให้เกิดการสู้รบกันอย่างหนักระหว่างฝ่ายเวียดนามเหนือ และใต้ จนต้องทำสนธิสัญญา เจนีวา แล้วแบ่งเวียดนามออกเป็น 2 ส่วน คือเวียดนามเหนือ และเวียดนามใต้ (มีกษัตริย์เบ้าไ่ และ โงคินห์ เดียม เป็นนายกรัฐมนตรี)

ในช่วงสงครามเวียดนาม ปี ค.ศ. 1955 กษัตริย์เบ้าไ่ ต้องสละอำนาจและ โงคินห์ เดียม ได้เป็นประธานาธิบดี แทน ช่วงนี้ อเมริกาได้เข้ามาหนุนหลังเวียดนามใต้ ทางด้านเวียดนามเหนือซึ่งกลายเป็นคอมมิวนิสต์ และมี จีนกับสหภาพโซเวียตหนุนหลังอยู่

ในช่วงปี ค.ศ. 1963-1967 ทางเวียดนามใต้มีปัญหาทางการเมือง ทำให้ กองกำลังเวียดนามเหนือ เข้ามายังเวียดนามใต้(อเมริกาซึ่งเป็นฝ่ายประชาธิปไตยกลัวว่าเวียดนามเหนือที่เป็นคอมมิวนิสต์จะเข้ามายังเวียดนามใต้จึงได้ ส่งกองกำลังทหารหนุนฝ่ายเวียดนามใต้เต็มที่) ทำให้เกิดการสู้รบเป็นสงครามเวียดนาม ในที่สุดเวียดนามเหนือก็เข้ายึดกรุงไซ่ง่อนได้ (ตอนหลังเปลี่ยนชื่อมาเป็น โฮจิมินห์ซิตี้) ในวันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 1975 ทำให้เวียดนามถูกรวมเป็นประเทศเดียว และปกครองด้วยระบบคอมมิวนิสต์ ภายใต้พรรคคอมมิวนิสต์ มาถึงทุกวันนี้ เปลี่ยนชื่อประเทศมาเป็น สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และมีเมืองหลวงอยู่ที่กรุงฮานอย

นโยบายปฏิรูป โดยเหม่ย (Doi Moi) ปี ค.ศ. 1986

เมื่อสิ้นสุดสงครามเวียดนามในปี ค.ศ. 1975 เวียดนามใต้เป็นประเทศคอมมิวนิสต์โดยสมบูรณ์ การมีเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของโลกที่สำคัญ ประกอบกับสหภาพโซเวียตประกาศใช้นโยบายเปิดประเทศที่เรียกว่า Glasnost and Perestroika ซึ่งมีผลต่อประเทศในโลกรวมด้วย โดยเวียดนามใต้เปิดและปฏิรูปประเทศโดยนโยบาย โดยเหม่ย โดยเริ่มเปิดประเทศเป็นแบบเสรีมากขึ้น อนุญาตให้ประชาชนดำเนินธุรกิจการค้าของตัวเอง การล่มสลายของสหภาพโซเวียต ในปี ค.ศ. 1991 ทำให้เวียดนามเปิดประเทศมากขึ้นทำการติดต่อค้าขายกับโลกเสรีประชาธิปไตยมากขึ้น แม้แต่สหรัฐอเมริกา และพัฒนาเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมมากขึ้น

การที่รัฐบาลพรรคคอมมิวนิสต์แต่ละสมัยมีวิสัยทัศน์ที่ต้องการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า และตั้งเป้าจะเป็นเสือตัวใหม่แห่งเอเชียเช่นเดียวกับไทย ในปี พ.ศ.2529 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามใต้เริ่มการปฏิรูปประเทศโดยเริ่มจากระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นอันดับแรก จากระบบเศรษฐกิจรวมศูนย์แบบสตาลิน (the centrally planned Stalinist command economy) แบบคอมมิวนิสต์ มาเป็นนโยบายโดย เหม่ย (Doi Moi) หลังจากที่เห็นแล้วว่า การพัฒนาเศรษฐกิจในแบบสังคมนิยมไม่น่าจะทำให้ประเทศก้าวไกลได้มากนัก เป็นการเริ่มต้นการพัฒนาประเทศที่มีรูปแบบไปทางระบบเสรีนิยม เพราะสาระสำคัญของนโยบายนี้จะเน้นการพัฒนาด้านการเกษตร และเศรษฐกิจ เป็นการปูพื้นฐานเบื้องต้นในการพัฒนาประเทศ ในขณะที่ระบบการปกครองยังเป็นแบบสังคมนิยม(คอมมิวนิสต์)อยู่ จากนั้น ได้มีการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะ 10 ปี (พ.ศ. 2534 - 2544) ในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ และล่าสุด ในการประชุมพรรคคอมมิวนิสต์สมัยที่ 9 เมื่อเดือนเมษายน 2544 ที่ประชุมได้ให้การรับรองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศต่อไปอีก 10 ปี คือ ตั้งแต่ พ.ศ. 2544 - 2554 ให้รอบด้านมากขึ้น นับแต่การเพิ่มศักยภาพผู้นำของพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียว

ในประเทศ สร้างเสริม ผลักดันการพัฒนาประเทศต่อไปอีก โดยเฉพาะการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และความทันสมัยในลักษณะที่เวียดนามยังมีรูปแบบการปกครองเป็นระบบสังคมนิยมอยู่

สงครามเวียดนาม (Vietnam Wars, ค.ศ. 1957-1975)

เป็นสงครามระหว่างเวียดนามเหนือ และเวียดนามใต้ที่สนับสนุน โดยสหรัฐอเมริกา เพื่อตัดสินว่าควรรวมเวียดนามเป็นหนึ่งเดียวตามข้อตกลงเจนีวา ค.ศ. 1954 หรือไม่ สงครามจบลงด้วยชัยชนะของเวียดนามเหนือ และรวมประเทศเวียดนามทั้งสองเข้าด้วยกัน ซึ่งปกครองโดยพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเวียดนาม ในประเทศเวียดนามเองเรียกสงครามนี้ว่า สงครามปกป้องชาติจากอเมริกัน หรือ สงครามอเมริกัน

เวียดนามเหนือและเวียดนามใต้

ในปี 2448 โฮจิมินห์และขบวนการเวียดนามิณฑ์ ทำสงครามต่อสู้กับฝรั่งเศสเพื่อให้ได้เอกราชคืนมาต้องใช้เวลาถึง 9 ปี เวียดนามจึงเอาชนะฝรั่งเศสได้ เมื่อ 7 พ.ค.2497 ซึ่งเป็นวันเดียวกับทหารเวียดนามที่ยึดเดียนเบียนฟูได้ ฝรั่งเศสจึงต้องยอมลงนามในสัญญาสงบศึกเรียกว่า อนุสัญญาเจนีวา/ข้อตกลงเจนีวา เมื่อ 20 ก.ค.2497 สารสำคัญของสัญญา คือ ต้องแบ่งประเทศออกเป็นสองประเทศ เป็น เวียดนามเหนือ เวียดนามใต้ โดยยึดถือเอาเส้นขนานที่ 17 เป็นเส้นแบ่งเขต นี้เองจึงทำให้เกิดอุบัติเหตุแห่งสงคราม เมื่อ 2497 เมื่อเวียดนามเหนือกับเวียดนามใต้ทำสงครามเพื่อรวมให้เป็นหนึ่ง

ประเทศเวียดนามเหนือ ซึ่งมีการปกครองภายใต้การนำของโฮจิมินห์ พยายามที่จะรวม เวียดนามทั้งสองส่วนเข้าด้วยกัน จึงส่งกำลังแทรกซึมเข้าไปในเวียดนามใต้อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. 2498 โดยแฝงเข้าไปในลักษณะผู้ลี้ภัยและผู้อพยพ จากนั้นได้ปฏิบัติการ รุกราน ด้วยอาวุธและกำลังทหารอย่างรุนแรง ตลอดจนโฆษณาชวนเชื่อโจมตีรัฐบาล เวียดนามใต้ ซึ่งได้ผลเป็นอย่างดี ประกอบกับการดำเนินนโยบายด้านการบริหารประเทศ ของรัฐบาลเวียดนามใต้ ประสบความล้มเหลว จึงได้ร้องขอความช่วยเหลือทางทหารและ เศรษฐกิจจากมิตรประเทศฝ่าย โลกเสรี

ประเทศเวียดนามใต้ หรือ รัฐเวียดนาม เป็นประเทศหนึ่งที่ปรากฏบนแผนที่โลกในช่วง พ.ศ. 2497 ถึง พ.ศ. 2519 โดยแบ่งจากเวียดนามเหนือที่ตำแหน่งละติจูดที่ 17 การแบ่งแยกเวียดนามเหนือและใต้นั้นเกิดขึ้นจากสนธิสัญญาเจนีวา หลังจากที่ทางฝรั่งเศสได้ปกครองหลายประเทศในแถบอินโดจีน ซึ่งในปี 2519 นั้นได้รวมเข้ากับเวียดนามเหนือเป็นประเทศเวียดนาม ในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518

เวียดกง (Viet Cong)

เวียดกง (Viet Cong) หรือชื่ออย่างเป็นทางการ แนวร่วมแห่งชาติเพื่ออิสรภาพเวียดนามใต้ (National Front for the Liberation of South Vietnam) เป็นกลุ่มคนในเวียดนามใต้ที่ฝักใฝ่คอมมิวนิสต์ที่ไม่เห็นด้วยกับการบริหารประเทศของโง ดินห์ เดียมซึ่งเป็นขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านสาธารณรัฐเวียดนาม (เวียดนามใต้) ในช่วงสงครามเวียดนาม เวียดกงได้รับการสนับสนุนทางอาวุธยุทโธปกรณ์จากฝ่ายคอมมิวนิสต์ในเวียดนามใต้ และกองทัพประชาชนเวียดนาม

ชื่อ "เวียดกง" มาจากคำว่า "Vietnamese Communist" (Việ̣t Nam CỘ̣ng SẢn) และใช้กันแพร่หลายเมื่อคำนี้ถูกใช้โดยโง ดินห์ เดียม ประธานาธิบดีคนแรกของสาธารณรัฐเวียดนาม

เวียดกงก่อตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1960 ก่อนจะสลายตัวไปใน ค.ศ.1976 หลังชัยชนะของฝ่ายเวียดนามเหนือต่อเวียดนามใต้ และเกิดการรวมประเทศเวียดนามในที่สุด

